

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀ ਰੂਹ ਰਿਹਾਨ ਕਰੋ , ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਗਾਰਦੇ ਰਹੋ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲੰਘੋ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉੱਠ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਮਣ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ। ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੀਤੇਗਾ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਰਿਹਰਸਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰਿਹਰਸਲ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:-** ਅੱਜ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਨਸਾਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਰਸਤਾ। ਭਗਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਦੇ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ, ਕਦੇ ਕਿਤੇ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ, ਮੰਤਰ ਜਪਦੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ ਅਸੀਂ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਸਵੇਰਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ - ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਿਖ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਫੇਰ ਪੌੜ੍ਹੀ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ, ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫੇਰ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਮਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਫਿਲਮ ਗੀਲ ਦੀ ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ ਹੈ 5000 ਵਰ੍ਹੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਇੰਨੀ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੀ ਇੰਨੀ .. ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ। ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਫੇਰ ਉਗਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਰਿਹਰਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਰਿਹਰਸਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਚਕ੍ਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਕਦੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਾ ਰਹੇ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਐਕਟਰ ਹੋਕੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਬਾਬਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਵੀ ਕੀ ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਧੇ ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ। ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਕੇ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਬਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਧਨ ਕਮਾਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਖੁਦ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਭਜਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਫਸਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆਂ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਇਹ ਬਾਪ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਾ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਮਧੁਬਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਵੋ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਤਾਂ

ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਕਦੇ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਵਰਸੇ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰੰਪਰਾ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸੀ ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਗੈਡਰੇਜ ਦਾ ਤਾਲਾ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀਵਾਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋ, ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਹੜਾ ਗਿਆਨ? ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਵੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ। ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰੋ, ਇਹ ਕਰੋ, ਭੋਟ ਰੱਖੋ, ਖਰਚਾ ਹੀ ਖਰਚਾ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਵੀ ਰੱਖੋ, ਮੱਥਾ ਵੀ ਟੇਕੋ, ਟਿੱਪੜ ਵੀ ਘਿਸ ਜਾਂਦੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਓ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਦੀ ਦਸਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਭਗਵਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਸਾਨੂੰ ਭਾਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਓਹੋ! ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਾਦਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਰਬ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਗੰਗਾ ਦਾ ਪਾਣੀ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸ਼ੇਸ਼ਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ ਫੇਰ ਰਾਧੇ ਨਾਲ ਸਵੰਬਰ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਚ ਠੇਰ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੱਚੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਇੱਜਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇੱਜਤ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੋ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਸ਼ਾਪ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਤਰ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਘਰ - ਬਾਰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡਿਆ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਿਅਕਤ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਅਰੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ? ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ਸ਼ਰੂਡ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਰਾਮਤੀਰਥ ਦਾ ਅਨੰਯ ਸ਼ਿਸ਼ਯ ਸਵਾਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਬਾਬਾ ਦੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਛੋਟੇਪਣ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਬਾਇਸਕੋਪ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਫ੍ਰਿਤੀ ਖਰਾਬ ਹੋਈ। ਸਾਧੂਪਣਾ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਹਨ ਸਭ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ। ਸੂਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮੇਰਾ ਤੇ ਗਿਰਧਰ ਗੋਪਾਲ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਗਿਰਧਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਾਲੀ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦਾ ਛੋਰਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਉਦੋਂ ਗਾਲੀ ਖਾਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਸਤੇ ਚੱਲਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫੱਸ ਗਿਆ ਮਤਲਬ ਬਾਬਾ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿੰਨੀ ਗਾਲੀ ਖਾਈ। ਅਮਰੀਕਾ ਤੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਚਲੀ ਗਈ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੀ, ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ, ਖੜ੍ਹੀ ... ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ। ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਆਸਨ ਆਦਿ ਲਗਾਓ। ਹਠਯੋਗ ਇਵੇਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਬ੍ਰੇਨ ਹੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸਤ (ਸੂਰਗ) ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਵੀ ਗੁਪਤ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਗਊਮੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਹੱਥ ਪਾਕੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ - ਰਾਮ... ਜਿਵੇਂਕਿ ਵਾਜਾ ਵੱਜਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਅਜਪਾਜਪ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਧਕ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਦਰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਸੀ ਨਾ।

ਸਭ ਕੁਝ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਐਨੀ ਵੱਡੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਸਭ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦੇਵੇ। ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਐਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਮੀਰਾ ਨੇ ਲੋਕ ਲਾਜ ਵਿਕਾਰੀ ਕੁੱਲ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਛੱਡੀ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੀਆਂ। ਲੱਖਪਤੀ ਹੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਦਿਨ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਸ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ, ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰਦਾ ਹਾਂ, ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣੋਗੇ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਕਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰਵਤੀ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਸਵਤੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਕਿਵੇਂ ਦੀਆਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਵੀ ਹਨ, ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਂ ਵੀ ਠਹਿਰੀ। ਸਰਸਵਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹਰ - ਜਿੱਤ ਦਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਘ੍ਰਿਣਾ ਦੀ ਤੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯੁਗਲ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਫੇਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਜਤ ਗਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਜੋ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਲਿਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਭਵ :
ਬਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਹੱਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਣਾ। ਕੋਈ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੋ, ਧਨ ਵਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਭ ਬਾਲਿਕ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। " ਬਾਲਿਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ" - ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ - ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਲਿਕ ਮਤਲਬ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਣਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਹੈ - ਤਾਂ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਰਹੋ।

*****

" ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ ।

ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਾਥੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਝੂਮਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੋਣਾ ਉੱਪਰ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਖੇਡ ਸਮਝਕੇ, ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ, ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਕਰਦੇ ਚੰਗਾ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਬਣਨ ਦੇ ਵਾਇਬਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੈਗਟਿਵ ਤੋਂ ਪੋਜ਼ਿਟਿਵ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣਾ।